

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

افزایش دوباره دستمزد کارگران در دستور کار نیست

وی در ادامه از بررسی مشکلات یکی از واحدهای بزرگ صنعتی شهرستان در کمسیون‌های تخصصی طی هفته آینده خبر داد و خاطرنشان کرد: رشد ۴۰ درصدی دستمزدها در سال جاری فشار زیادی به بخش خصوصی وارد کرده است؛ با توجه به شرایط سخت تولیدکنندگان، از جمله مشکل قطعی برق، افزایش مجدد حقوق در حال حاضر امکان‌پذیر نیست.

میدری همچنین درباره موضوع مسکن کارگری تصریح کرد: با همکاری وزارت راه و شهرسازی امیدواریم طرح‌هایی برای بهبود وضعیت مسکن کارگران اجرایی شود.

رضوی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: با توجه به افزایش بیش از ۴۰ درصدی حقوق در سال جاری، برنامه‌ای برای افزایش مجدد دستمزد کارگران وجود ندارد.

احمد میدری، در بازدید از صنایع شهرستان قوچان در جمع خبرنگاران، اظهار کرد: هدف اصلی بازدیدها، شناسایی و رفع مسائل واحدهای تولیدی و ذی‌نفعانی همچون کارگران، سازمان بهزیستی و تأمین اجتماعی است. وی درباره ایجاد منطقه ویژه اقتصادی قوچان افزود: مجوز این طرح صادر شده اما به دلیل اینکه یک نهاد دولتی یا عمومی معتبر باید مسئولیت راه‌اندازی آن را برعهده بگیرد، شرکت انبارهای عمومی به‌عنوان مسئول راه‌اندازی انتخاب شده است. با ظرفیت‌های صنعتی شهرستان امیدواریم این اقدام هرچه سریع‌تر به نتیجه برسد.

میدری به موضوع تقویت امکانات ورزشی کارگران نیز اشاره کرد و گفت: با استفاده از منابع مسئولیت اجتماعی و اعتبارات وزارتخانه، زمینه راه‌اندازی ورزش‌های کارگری فراهم خواهد شد.

وزیر کار همچنین از پیگیری برای تجهیز بیمارستان وابسته به دانشگاه در قوچان خبر داد و گفت: قرار است برای خرید دستگاه ام‌آر‌آی با هزینه ۶۰ میلیارد تومان، نیمی از مبلغ توسط سازمان تأمین اجتماعی و از طریق پیش‌خرید خدمات کارگران از دانشگاه پرداخت شود.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان:

توزیع نامتوازن پزشکان چالش جدی در استان کرمان

پزشکی، گفت: پزشکان در طول تاریخ همواره مرجع و مامن مردم بوده‌اند. مردمی بودن و حضور در کنار جامعه در سختی‌ها و خوشی‌ها، از برجسته‌ترین ویژگی‌های این قشر است.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان، یادآور شد: همان‌طور که شیخ‌الرئیس ابوعلی‌سینا در مقاطع مختلف زندگی خود چنین نقشی را ایفا کرد، امروز نیز پزشکان ما با همین روحیه در کنار مردم قرار دارند.

وی با تأکید بر اینکه تشخیص و درمان موفق بدون ارتباط مؤثر و صمیمانه پزشک با بیمار و همراه او امکان‌پذیر نیست، افزود: این ارتباط مهم‌ترین رکن اعتمادسازی و نتیجه‌بخشی خدمات پزشکی است و باید بیش از پیش بر تقویت آن کار شود.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان تأکید کرد: جامعه پزشکی وظیفه خود را همواره به بهترین شکل انجام داده و خوشبختانه مردم نیز قدردان این تلاش‌ها بوده و هستند. این همراهی و اعتماد، سرمایه‌ای ارزشمند برای تداوم خدمت‌رسانی پزشکان است.

چالش توزیع نامتوازن پزشکان

هاشمیان در پاسخ به پرسشی درباره وضعیت تعداد پزشکان نسبت به جمعیت استان کرمان اظهار داشت: از نظر تعداد کل پزشکان در کشور شرایط نسبتاً خوبی داریم، اما آنچه موجب ناراضی می‌شود، توزیع نامتوازن و ناعادلانه است. این موضوع در مناطق مختلف به شکل متفاوتی بروز پیدا می‌کند.

وی ادامه داد: وزارت بهداشت در این زمینه گام‌های مؤثری برداشته و امید است در آینده نزدیک اشکالات موجود در توزیع پزشکان برطرف شود تا عدالت بیشتری در دسترسی مردم به خدمات درمانی برقرار شود.

دبیر انجمن داروسازان کرمان:

پرداخت نشدن مطالبات داروخانه‌های استان کرمان و احتمال اختلال خدمت رسانی

کارگاه‌های بهداشتی و تخصصی آن در جهت واريز مطالبات داروخانه‌ها و مراکز درمانی خصوصی استان گردهم آمدند و یک فقره واریزی از مطالبات سازمان بیمه تأمین اجتماعی برای داروخانه‌ها و مراکز درمانی خصوصی انجام‌شد و قرار بر این بود این موضوع به صورت مستمر پیگیری شود که در حال حاضر متوقف شده است.

دبیر انجمن داروسازان کرمان افزود: امیدوارم مسئولان به حال جامعه داروسازی و بیش از ۵۰۰ داروخانه خصوصی در سراسر استان پهنای کرمان که تا این لحظه با افتخار در حال خدمت‌رسانی به بیماران استان هستند، فکری کنند.

وی تأکید کرد: به جرات می‌گویم اگر این روند تا ۲ هفته آینده ادامه داشته باشد و مطالبات بیمه‌ای مراکز پرداخت نشود، شاهد کمبود کاذب دارو در استان خواهیم بود و همکاران ما دیگر توان ارائه خدمت مطلوب به بیماران را نخواهند داشت که مسئولیت آن با مدیران سازمان‌های بیمه‌گر و شرکت‌های بیمه‌ای خصوصی استان است.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان گفت: از نظر تعداد پزشک شرایط نسبتاً خوبی داریم، اما چالش جدی و آنچه موجب ناراضی می‌شود، توزیع نامتوازن و ناعادلانه است.

به گزارش تسنیم، هم‌زمان با فرارسیدن یکم شهریورماه، زادرز شیخ‌الرئیس ابوعلی‌سینا و روز پزشک، جامعه پزشکی کشور فرصتی دوباره برای مرور نقش آفرینی‌های تاریخی و اجتماعی خود می‌یابد. در همین مناسبت، مرتضی هاشمیان، رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان، در گفت‌وگو با خبرنگار تسنیم، به تشریح جایگاه پزشکان، ضرورت تقویت ارتباط آنان با مردم و چالش‌های موجود در حوزه توزیع نیروی انسانی پزشکی پرداخت.

پزشکان: مرجع و مامن مردم در طول تاریخ

هاشمیان با تسلیت ایام سوگواری پایان ماه صفر و تبریک روز پزشک به جامعه

سر مقاله

سیاست پولی تورم را کنترل می‌کند؟

مهراب کیاریسی / محقق اقتصاد کلان دانشکده اقتصاد دانشگاه اتاوا

آیا سیاست پولی تورم را کنترل می‌کند؟ پاسخ صریح و کوتاه این است: خیر! برای حل موثر یک مسأله، ابتدا باید ماهیت آن را به‌درستی فهمید. این خود، دست‌کم نیمی از حل مسأله است.

در آنچه در ادامه خواهد آمد، من تا حد قابل‌توجهی به مسائل تکنیکال مربوط به سیاست‌گذاری پولی می‌پردازم؛ ولی مهم آن است که در ذهن داشته باشیم، ساختارهای نهادی-حقوقی و مهم‌تر از آن، کیفیت سرمایه انسانی (تکنوکرات‌ها و دانشگاهیان درگیر در موضوعات فنی در این زمینه) نقش بنیادینی در موفقیت یا عدم موفقیت سیاست‌گذاری‌های کلان دارند. ادبیات تئوریک و تجربی گسترده در اقتصاد کلان چند دهه اخیر به ما آموخته است که تورم -دست‌کم در بلندمدت- همواره پدیده‌ای مالی-پولی است. بله، جمله معروف فریدمن که «تورم همیشه و همه‌جا یک پدیده پولی است» نادرست است. در واقع، تورم همیشه و همه‌جا پدیده‌ای مالی-پولی است. این موضوع را کمتر اقتصاددانانی واضح‌تر از تام سار-جنت -که خود یکی از تحسین‌کنندگان فکری فریدمن بوده و او را می‌توان به‌راستی برجسته‌ترین پژوهشگر تاریخ اندیشه اقتصادی در زمینه تورم‌های بالا و مداوم نامید- در کارهای اساسی تئوریک و تجربی خود به ما آموخته است. توجه کنید که منظور از مالی در اینجا همان Fiscal است (که معنایی کاملاً متفاوت از فاینانشال دارد که در فارسی معمولاً آن را هم مالی ترجمه می‌کنند). مالی به معنایی گسترده‌تر از صرفاً تغییرات بودجه‌ای دولت اشاره دارد و می‌تواند دربرگیرنده ساختارهای نهادی مالی یک کشور، بخش تولیدی و شرکت‌های دولتی -نیمه‌دولتی، ارتباط آن با نهاد پولی و موارد دیگر باشد.

زمانی که سیاست مالی بر سیاست پولی غلبه دارد -چنان‌که در ایران در بیشتر چهار یا پنج دهه گذشته و به باور من در اکثر تاریخ مدرن ایران طی قرن اخیر چنین بوده است- تورم اساساً به یک پدیده مالی تبدیل می‌شود. همان‌طور که در ادامه بحث خواهد شد، سیاست پولی نه تنها به‌تنهایی قادر به حل آن نیست، بلکه حتی سیاست‌های پولی انقباضی، در غیاب اصلاحات مؤثر در نهادهای مالی می‌تواند در بلندمدت وضعیت را وخیم‌تر کند. بنابراین، تورم بلندمدت و ماندگار در ساختار کلان مالی یک کشور ریشه دارد و بدون شکل‌گیری نهادهای کارآمد مالی-پولی و همچنین ادامه کار بخش‌های تولیدی با ناکارایی پایین، اساساً راه‌حلی پایدار برای مشکل تورم در ایران وجود نخواهد داشت.

توجه کنید که اینجا صرفاً مسأله تورم نیست که به‌عنوان یک معضل کلان مطرح است، بلکه مهم‌تر از آن، این است که تاریخ اندیشه اقتصادی و ادبیات رشد نیز به ما آموخته‌اند که سیاست‌های کلان مالی نقش محوری در توسعه اقتصادی ایفا می‌کنند. لازم به تأکید است که منظور من در اینجا صرفاً بالا بودن سطح مخارج عمومی -مثلاً نسبت به تولید ناخالص داخلی- یا بزرگ بودن بخش عمومی اقتصاد به‌خودی خود نیست.

برای مثال، در کشورهای اسکندیناوی، سهم اشتغال بخش عمومی به حدود ۳۰ درصد از کل اشتغال می‌رسد و با این حال، بسیاری از این کشورها طی چند دهه گذشته همواره نرخ تورمی نزدیک به صفر داشته‌اند و مهم‌تر اینکه از نرخ رشد بهره‌وری بالاتری نسبت به ایالات متحده -که سهم اشتغال عمومی آن حدود ۱۵ درصد است- برخوردار بوده‌اند. آنچه در اینجا بنیادی و محوری است، استقرار ساختارهای نهادی و حقوقی نیرومند است؛ نهادهایی که در قبال منابع عمومی مسئول و پاسخ‌گو باشند، درکی عمیق از نقش حیاتی سیاست‌های مالی برای رفاه بلندمدت جامعه داشته باشند و از اعتبار کافی نزد کارگزاران بخش خصوصی برخوردار باشند.

بی‌تردید، اعتبار نهادهای مالی و پولی نقش کلیدی در تحقق اهداف سیاست‌گذاری پولی، نظیر دستیابی به نرخ تورم هدف‌گذاری‌شده، ایفا می‌کند. ممکن است شرایط اقتصاد کلان یک کشور در وضعیتی نسبتاً پایدار قرار داشته باشد؛ اما در پی شوکی نسبتاً کوچک -به‌مدل اعتبار اندک نهادهای مربوطه- کشور شاهد جهش‌های تورمی یا نوسانات شدید ارزی شود. اعتبار، مفهومی است که به‌سختی به‌دست می‌آید اما به‌آسانی ممکن است از دست برود.

بسیاری از اقتصاددانان در ایران طی سال‌های اخیر بارها از بانک مرکزی خواسته‌اند که برای مقابله با تورم، نرخ بهره سیاستی خود را افزایش دهد. به‌نظر می‌رسد آنان باور دارند که با صرف افزایش نرخ بهره -همان‌گونه که مثلاً بانک‌های مرکزی در کشورهای توسعه‌یافته انجام می‌دهند- و بدون در نظر گرفتن ساختار و سیاست مالی ایران و واکنش‌های درون‌زای آن می‌توان تورم ایران را کنترل کرد. اما این دیدگاهی گمراه‌کننده است و به‌سختی می‌توان کمترین توجه تئوریک برای آن در مورد اقتصادی چون ایران آورد، اگر اساساً بتوان.

تغییرات نرخ سیاستی بانک مرکزی می‌تواند بر تورم اثر بگذارد و واقعاً مهم‌ترین یا شاید تنها ابزار سیاست پولی در کشورهای توسعه‌یافته همین تغییر در نرخ بهره بین‌بانکی است (که البته در کشورهای مختلف نام‌های متفاوتی دارد). اما این از بدیهیات اقتصاد پولی است که بدون هماهنگی مؤثر با سیاست‌گذار مالی، حتی در محیط‌هایی که سیاست مالی سلطه‌گر نیست، سیاست‌گذار پولی نمی‌تواند تورم را به‌طور مؤثر کنترل کند. مثالی در این زمینه درگیری‌های اخیر دونالد ترامپ با فدرال رزرو است. همچنین، حتی در درون مدل‌های نئوکیزی جریان اصلی -که مدل‌های مسلط سه دهه اخیر اقتصاد کلان بوده‌اند و فرض می‌شود سیاست مالی منفعل است و عمدتاً برای اقتصادهای پیشرفته با چارچوب نهادی قوی طراحی شده‌اند- اختلاف‌نظر قابل‌توجهی درباره تأثیر افزایش نرخ بهره بر تورم وجود دارد. در این زمینه، خواننده را به مقالات جان کاکرین از دانشگاه استنفورد را جاع می‌دهم. ضمناً توجه داشته باشید که کانال اثرگذاری سیاست پولی بر تورم در کشورهای پیشرفته عمدتاً از طریق بازارهای وام مسکن است که اساساً در ایران وجود ندارد و همین‌طور بازار ارز که آن هم با وضعیت ایران بسیار متفاوت است.

ظهور انگلستان به‌عنوان قدرت مسلط جهانی در قرن نوزدهم، نمونه‌ای دیگر از آن است که چگونه نهادهای مالی خوب طراحی‌شده، به توسعه پایدار و ثبات پولی کمک کردند. بنابراین، سیاست مالی نه تنها برای حفظ ثبات تورمی و اثر بخشی سیاست پولی ضروری است، بلکه برای راهبر توسعه‌ای گسترده‌تر ایران نیز نقشی محوری دارد. بدون اصلاحات بنیادی در حوزه مالی و بازسازی نهادهای مرتبط به شکلی کارا، تلاش‌های بانک مرکزی برای مهار تورم نه تنها بی‌نتیجه خواهد بود، بلکه اساساً انتظاراتی را از بانک مرکزی ایجاد می‌کند که با توانایی آن و واقعیت موجود در تضاد است و به سرانجام سازنده‌ای نمی‌رسد.